

Z nebe padá ranní déšť - Bobek, Pavel

F Bb C Bb F Bb F

1. Z nebe padá ranní déšť, v dlaních jen pár mincí mám
chtěl bych vstát a někam jít, jenže vlastně nemám kam.
Často se mi nezdává, že se smutkem zápasím
z nebe padá ranní déšť, to bude tím počasím.
2. Z ranveje číslo jedenáct, startuje bílý jumbo jet
a já tu v trávě okus dál, začínám se zimou chvět.
V láhvi zbylo kapek pár, lásky jsou mí prokletí
jedna zrovna jumbem tím, za chvíli mi odletí.
3. Slyším motory jak řvou, letadlo stoupá výš a výš
až nad mraky vyletí, už ho nikdy nespatriš.
Tam nad mraky neprší, tam svítí Slunce, tam je líp
ona snadno za pár dnů, zapomene na svůj slib.
4. Na letadlo nenaskočíš, jako na rozjetý vlak
opít se už nemám čím, dřepím tu jak zmoklej pták.
Co mi zbývá nežli vstát, a svou smůlu dále nést
přede mnou je rozcestí, a z nebe padá ranní déšť.
Co mi zbývá nežli vstát, a svou smůlu dále nést'
přede mnou je rozcestí, a z nebe padá ranní déšť.